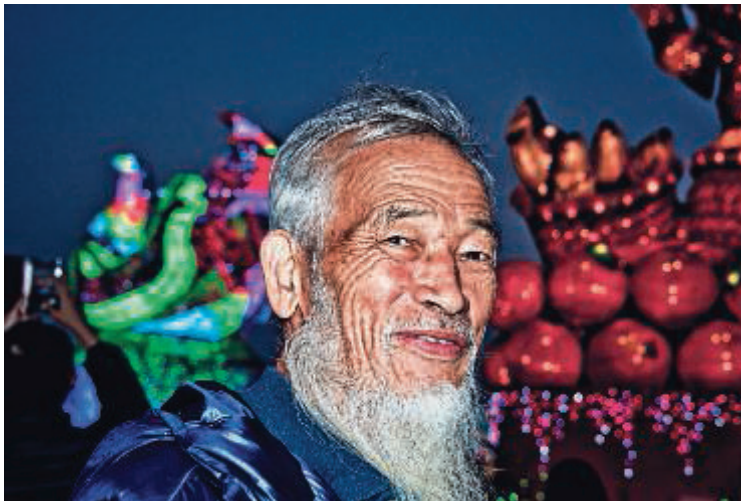

En himmel

Foran de kæmpestore rispapirslanterer i Yunlin stiller en flink taiwansk knark beredvilligt op til portræt.

Hvert forår afholdes tre store og ret forskellige lanternefestivaler i Taiwan som en del af fejringen af det kinesiske nytår. Tag med, når Rejseliv besøger to af dem.

Af **Jakob Øster** rejseliv@berlingske.dk

Den gamle taiwanske knark med det lange, tynde, hvide skæg kigger undrende på mig, da jeg stiger op i bussen foran platform 5 i hovedstaden Taipeis internationale lufthavn. Han er den eneste anden passager i den gamle bus med de blomstrede sæder. I modsætning til alt andet, jeg hidtil har set her i dette topmoderne land, ligner denne næsten tomme skramlekaske af en bus noget fra et frilandsmuseum. Jeg fornemmer, at noget ikke stemmer.

Jeg ankommer om eftermiddagen med en times forsinkelse. Om få timer starter den lanternefestival, jeg er kommet for at se. Festivalen afholdes kun én gang om året og finder sted i en lille bjerglandsby et par timers transport fra Taipei.

Jeger et træ. Jeg er i et nyt land. Jeg har travlt. På rekordtid skal jeg gerne fra lufthavnen til hovedbanegården, smide min kuffert på mit lille hostel, der heldigvis ligger lige ved siden af Taipei Main Station, og så finde ud af, hvordan jeg i en ruf kommer videre til Pingxi, som bjerglandsbyen hedder. Men lufthavnbusserne holder bomstille, og chaufføren taler ikke et ord engelsk. Med min bagage stiger jeg af og glør forvirret op på fronten, hvor der står Ta-

oyuan, præcis som jeg har fået at vide i lufthavnsinformationen, at der skal. Bussen skulle efter sigende føre mig til 'HSR'-hurtigtogstationen, hvorfra et eksprestog skulle være den hurtigste måde at nå frem til Taipeis hovedbanegård på.

»I want to go to Taoyuan HSR,« siger jeg til en ung taiwaneser, der er i færd med at laste kufferter på bussen ved siden af.

»You go bus Taipei!« siger han på 'jeg er ikke sømand, jeg er kaptajn'-måden.

»No, I go bus to Taoyuan Station. Then train,« siger jeg, da jeg bestemt ikke har lyst til at spille tid på en langsom bus helt ind til storbyen i myldretiden.

Han kigger livstræt på mig, som om der ingen nedre grænse er for, hvor dumme nyankomne turister kan være: »You no understand. Taiwan not a station. Taiwan a country!«

Mange af Rejselivs læsere kan muligvis foretage en bedre udtale, men i erkendelse af, at jeg ikke evner at sige stationens navn, så det ikke lyder som landet, vi befinder os i, fisker jeg i stedet min iPhone op ad lommen og viser ham siden, hvor der står 'Taoyuan HSR'.

»Ahhh, taoyuan high speed rail,« lyser vidunderknægten op. »Sorry. Sorry. You buy ticket window two, then go bus platform 12.«

Snart efter befinder jeg mig derfor efter en kort bustur heldigvis på den rigtige station, hvorfra et hurtigtog, der til forveksling ligner et japansk Shinkansen, på kun 20 minutter leder mig de knap 50 kilometer ind til hovedbanegården i hjertet af Taipei.

En jungle af kinesisk

Banegården er i tre etager og er både en af verdens travleste og største togstationer. Ved et sandt mirakel lykkes det mig at vælge den rigtige udgang. Kort efter lykkes det mig tillige i en skyskrabergade, hvor facaderne er beklædt med en komplet uforståelig kinesisk skilteskov, at finde den undseelige indgang, der fø-

badet i lys

Hvert kvarter sendes rispapirslanterer mod himlen i Pingxi. Man skal være skrevet op i månedsvis forinden for at få lov til at sende sin egen lanterne op som en del af det officielle show. Fotos: Jakob Øster

Ud over lanternefestivaler er Taiwan kendt for sine mange buddhistiske templer. Her Longshan-templet i Taipei.

rer ind mod elevatoren op mod mit syvetagers hostel. Mit enkeltværelse er på ca. fem kvm, men meget moderne, og består mestendels af en futon og en masse elektronik.

Jeg spurter tilbage til hovedbanegården, hvor en flink dame i informationen fortæller, at lanternefestivalen, jeg er på vej til, er årets største endagsbegivenhed i landet, og at logistikken omkring at fragte op mod 80.000 mennesker på samme tid til en lille bjerglandsby ikke er helt nem. »Så er det jo godt, at jeg ikke har særlig travlt,« tænker jeg. Hun forsikrer mig dog om, at der er styr på tingene, og at jeg bare skal tage et tog til en by, der hedder Rufi-ang, og derfra tage et lokaltog videre. Som sagt, så gjort, bortset fra at der foran stationen i Rufi-ang allerede holder utallige transferbusser parat, som jeg hopper over i i stedet for at vente på det langsomme lokaltog. Masselanterneopsendelserne, som er festivalens ubetingede højdepunkt, finder sted mellem klokken 18 og 20. Hele området er afspærret for privatbiler, hvilket betyder, at busserne i pendulfart hel-

I andægtig stilhed nyder forsamlingen det magiske syn af de vuggende lysobjekter. Efter få sekunder er de vældige lamper kun små prikker på himlen.

Tre vigtige festivaler

Taiwans lanternefestivaler kaldes 'Fyrværkeri i Syd, Himmellanterer i Nord'. Her er tre forskellige.

1. Pingxi lanternefestival:

Traditionel festival i bjergby med opsendelse af rispapirslanterer. Næste festival i Pingxi finder sted i marts 2019. Der er gratis adgang, men kom i god tid, for mange tusinder primært lokale sætter samtidig kursen mod den lille bjerglandsby.

2. Taiwans nationale lanternefestival:

Den nationale Taiwan Lantern Festival fandt i år sted marts i Chiayi-distriktet i det sydlige Taiwan. Her bydes på tusindvis af stående og oplyste papirlanterer i alle tænkelige farver, størrelser og udformninger. Der er desuden flere scener med underholdning og utallige madboder. Festivalen flytter hvert år til en ny by.

3. Yanshui bikubefyrværkerifestival:

Denne festival er ofte på listen over verdens farligste festivaler. I slutningen af 1800-tallet brød en koleraepidemi ud i byen, og datidens fyrværkeri blev brugt i et forsøg på at tilkalde hjælp. Siden har man årligt afholdt fyrværkerifestivalen. Fra et bur, kaldet en 'bikube', sendes fyrværkeri blandt andet ud mod festivalens tilskuere. Det skulle bringe lykke at blive ramt. Folk nærmest fyrværkeriet er ofte iklædt rustninger og motorcykelhjelme. Enkelte religiøse mænd nærmer sig fyrværkeriet kun i lænde-klæde for at bevise, at de kan holde smerten ud.

digvis på fænomenal velorganiseret vis kan drøne lige igennem på de smalle bjergveje.

Kø i lange baner

Så snart bussen sætter os af, spurter jeg det sidste stykke ned ad de snørklede bjergstier, spæner videre gennem Pingxis gamle hovedgade og ankommer endelig klokken 18.30 træt og forpustet ved 'Main Venue', hvorfra masseopsendelserne for længst er begyndt.

Kun for at erfare, at indgangen er så propet med mennesker, at det er komplet umuligt at komme ind.

Febrilsk får jeg opsporet en vagt, der til alt held kategoriserer mig som 'international journalist', da jeg fortæller ham, at jeg skriver for en dansk avis. Derefter ledes jeg forbi først tilskuermasserne og så afspærringen med alle de lokale pressefolk for til sidst at blive sluppet løs helt inde på selve opsendelsesområdet. Det internationale pressekorps består kun af mig og en belgisk fotograf. Hvert kvarter afløser et nyt opsendelseshold det forrige og af-

Taiwans officielle lanternefestival fandt i 2017 sted i Yunlin. Den varede ni dage.

sender synkront de vældige rispapirslanterner mod himlen. I andægtig stilhed nyder forsamlingen det magiske syn af de vuggende opstigende lysobjekter. Efter få sekunder er de vældige lamper kun små prikker på himlen.

Festivalen er opstået for at mindes, at der i gamle dage ofte kom banditter til Pingxi, som med sin isolerede beliggenhed oppe i bjergene var et nemt sted at begå røveri mod de lokale. Derfor begyndte folk nede fra dalen at sende hjemmelavede varmluftsballoner op for at signalere især til kvinder og børn, at de skulle skynde sig væk, når banditterne var på vej. Nu er banditterne heldigvis over - ja, hvad ellers - alle bjerge, og opsendelsen er i dag blot en hyggelig tradition.

Hjernen fungerer ikke

Godt en kilometer fra opsendelsespladsen udgøres Pingxis smalle, gamle hovedgade blot af et sæt togskiner direkte omgivet af butiksfacader. Herfra sender folk igennem hele aftenen deres private lanterner enkeltvis op. På lanterneerne har de skrevet hver deres håb og ønsker, som traditionen foreskriver så vil gå i opfyldelse for dem. Omtrent hver halve time ryddes sporet, og lokaltoget suser forbi.

Da jeg kommer retur til Taipei Main Station omkring midnat, er jeg så træt, at min hjerne nærmest er holdt op med at fungere. I skilteskoven på stationen kan jeg ikke finde et eneste skilt, der lyder som noget, jeg skal gå imod. Så jeg går bare ud af en tilfældig udgang, fordi jeg tænker, at jeg jo så kan orientere mig udenfor og bare gå rundt om stationen. 30 minutters rask gang, to krydsede motorvejsbroer, og hvad der føles som to tilbagelagte kilometer, senere finder jeg endelig forsiden af stationen og snart derefter mit klaustrofobiske, men topmoderne hostel. Jeg smiler lidt i skæggot over, det ikke var tidligere på dagen, jeg

Rejselivs skribent i højhastighedstoget mellem Taipei og Yunlin.

røg ud på denne stærkt forsinkende omvej.

Et par dage efter sætter jeg i anderledes ro og mag kursen mod Yunlin, hvor årets nationale nidedages lanternefestival finder sted. Her er der ingen 'himmellanterner'. I stedet er her et overdådigt eventyrlandskab med alt, hvad hjertet kan begære af stående oplyste lanternefigurer. Her er kæmpelanternetempler og fantasifigurer. Her er drager og en enorm, funkende guldtyr. Mest af alt er her lysende haner og kyllinger. For i år er det hanens år. Over 3.000 figurer er der i alt fordelt på et 50 hektar stort område - svarende til tre gange festivalpladsen i Roskilde - og med en elregning, der formentlig kunne give selv Las Vegas konkurrence. Her er store scener med underholdning og hundredvis af madboder. Overalt er der sort af mennesker - hvoraf ingen andre er vesterlændinge. I de små, hyggelige madboder prøver jeg lidt af hvert. Jeg spiser kyllingskind på pind, chillisuppe med fiskeboller, chow mein med okseboller, og til sidst forsøger jeg mig med en lilla dumpling, som viser sig at

Rejseinfo

Transport: Fly fra Kastrup til Taipei koster fra 3.500 kr. med mellemlandinger. Med High Speed Rail tager turen fra Taipei til hhv. Yunlin og Chiaya ca. 1,5 time og koster ca. 200 kr. hver vej.

Ophold: Der er hoteller i alle prisklasser i Taipei. Billigste dobbeltværelse for helt ned til 200 kr. pr. nat. Ligesom i Japan finder man også 'capsule'-hoteller i Taipei, hvor man sover i en lukket kabine - det koster fra 130 kr. pr. nat pr. pers.

Bedste rejsetidspunkt: Lanternefestivalerne finder sted i slutningen af februar eller i starten af marts. Datoer varierer fra år til år med månkalenderen.

En familie opsender deres lanterne i Pingxi og håber på, at deres ønsker skrevet på lanterne går i opfyldelse.

være en kage med noget grå mos indeni.

Med grå mos i maven tager jeg fornøjet natens sidste hurtigtog tilbage til Taipei efter på min dagstur at have set flere lysende lanterner, end jeg anede, der kunne eksistere. På vej hjem til mit lille futonværelse efter nu at have oplevet to ud af Taiwans tre store lanternefestivaler. Den tredje - 'bikubefyrværkerifestivalen' i Yanshui, som især er kendt for, at tilskuerne bombarderes af festivalens officielle fyrværkeri - finder desværre sted præcis samtidig med Pingxi-festivalen, så det er ikke muligt at besøge dem begge. Heldigvis er det - f.eks. hvis man en dag skulle have lyst til at få en raket i rumpetten - muligt at vende tilbage til dette moderne land med de gamle traditioner.

Eksotiske Taipei: Tre ting, du skal opleve

Nattemarkeder

Taiwan er kendt for sine mange gadekøkkennattemarkeder – der findes mere end 10 berømte nattemarkeder alene i Taipei. Prøv f.eks. 'fine nudler med indvolde', 'lille pølse i stor pølse' eller den gærede 'stinkende tofu'.

Hot springs

Mange steder i og omkring Taipei kan man bade i naturlige varme kilder. I Beitou i Taipeis udkant findes både moderne turistbade og originale offentlige bade. Prøv f.eks. Millenium Hot Springs, hvis du vil have en god snak med de lokale, mens din krop er nedsunken i det varme vand. Bemærk dog, at der er strenge regler for badetøj.

Taipei er berømt for sine mange hyggelige nattemarkeder og gadekøkkener. Her kan man få stinkende tofu, 'lille pølse i stor pølse' og som her: blæksprutte.

Taipei 101

Indtil 2009 var denne bygning den højeste i verden med sine 101 etager og 508 meter. Det er muligt at besøge observationsdækket på 89. etage. Fra det nærliggende 'Elefantbjerg' fås den bedste udsigt til tårnet og storbyens skyline.

SOMMEREN ER TÆTTERE PÅ END DU TROR

LIGE NU
1 000,-
I RABAT*

Kroatiens solrige strande og hyggelige restauranter er blot et par timers flyvning fra Danmark. Med TUI kan du vælge blandt over 70 hoteller i Middelhavets måske smukkeste skærgård. Fra grønne Istrien i nord til, til Makarska og Dubrovnik i syd.

Bestil din sommerferie på TUI.dk

*Brug kampagnekoden **18CMI** senest 23. april. Gælder fly og hotel i juni-september. Begrænset antal pladser. Læs mere på tui.dk

TUI.dk